

PRISIKĖLIMAS

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos laikraštis

Džiaugiuosi vėl jus matydamas žvačius, pailsėjusius, manau, rimtai nusiteikusius žengti mokslo pažinimo keliu. Džiaugiuosi gražiomis jūsų gimnazijų tradicijomis, kurių viena – mokslo metų pradžią ir pabaigą ar žymiausių įvykių pradėti susikaupimu šv. Mišių aukoje.

Šįkart homilijos pamąstymą padiktavo pats gyvenimas. Prieš pora savaitių „Saulės“ gimnazija neteko jauno, energingo, visada optimistiškai nusiteikusių tikybos mokytojo Tomo. Ši skaudi netektis kviečia susimąstyti apie tai, kad gyvenimo įvykiai ne visada klostosi pagal mūsų norus. Gyvenimas kartais būna labai skausmingas ir nenusipėjamas: džiaugsmas per akimirką gali virsti skausmu, o laimė – žaibiškai subyrėti į šipulius. Visą žemiškąjį gyvenimą mums į akis žvelgia mirtis, todėl į savo gyvenimą žemėje turime žiūrėti labai rimtai, nes tai yra laiko tarpas, duotas pasiruošimui amžinajam gyvenimui.

Sekmadienio katechezė

Dekanas klebonas mons. Vytautas Grigaravičius

Rugsėjo pirmoji

Mieli gimnazijų vadovai, mokytojai, moksleiviai, tėveliai,

Šiandien daugelio širdyje neatsiranda vietos išganymo žiniai. Vieni yra panirę į kasdienes rūpesčius, tad nė nesvarsto klausimų apie gyvenimą ir mirtį. Kiti mano esantys labai svarbūs, reikšmingi ir pajėgūs viską pasiekti patys. Jiems net mintis apie Dievą, Jo Sūnų Jėzų, Bažnyčią atrodo žeminanti ir įžeidžiama. Dar kiti yra taip užsiėmę darbais, jog neturi kada pažvelgti į savo širdį ir pajusti, kaip ji trokšta vienybės su Viešpačiu.

Jėzus šiandien gyvena tarp mūsų, kaip ir prieš du tūkstančius metų, ir trokšta kiekvieną apdovanoti savo lobiais. Jėzui nereikia mūsų žemiškųjų turtų, kurių stengiamės sukaupti kuo daugiau. Jam reikia tik mūsų širdžių. Jis trokšta, kad būtume kaip mažutėliai, pasitikintys Dangiškoju Tėvu ir besistengiantys Jam patikti. Jėzus daug kalbėjo apie Danguos karalystę. Jis nori, kad suvoktume, kas yra Jo karalystė, kad pirmiausia jos ieškotume ir kasdien į ją įžengtume, nes tik tada Jis galės apdovanoti mus savo palaiminimais.

Mielieji, Dievas turi tobulą planą kiekvieno mūsų gyvenimui. Jei norime jį atpažinti ir įvykdyti, turime pirmiausia pasitikėti Dievu, būti nuolankūs ir klusnūs. Apaštalas Paulius, patyręs gailėstinąją Dievo malonę ir iš krikščionių persekiotojo tapęs Kristaus mokslo sekėju, Laiške kolosiečiams, rašo: „<.> mes nesiliaujame už jus meldę ir prašę, kad būtumėte pilni Dievo valios pažinimo su visa išmintimi ir dvasiniu supratimu“ (Kol 1,9). Dėl šito mes tapsime atviri Dievui, leisime veikti mumyse Šventajai Dvasiai, kuri padės atpažinti savo pašaukimą ir likti jam ištikimam iki galo.

Vienas būdas giliau pažinti save, savo pašaukimą gyvenime – tai skaityti ir gilintis į Bibliją. Bibliją – labiausiai skaitoma knyga pasaulyje. Įvairių profesijų

žmonės, tikintieji ir netgi netikintys, ją nuolat skaito, remiasi jos išmintimi išbandymų metu, ieško įkvėpimo džiaugsmo akimirkomis. Kodėl? Mat Bibliją duoda atsakymus į visus iškilusius klausimus. Ji moko klusnumo, išminties, atskleidžia egoizmo kvailumą ir meilės, kilnumo bei nuolankumo palaiminimus. Šventasis Raštas nuolat primena, kad Dievas visada yra žmogaus pusėje, nors jis daug kartų nusigręžia nuo Jo. Dievas visada yra pilnas gailėstingumo ir pasiruošęs išlieti savo meilę kiekvienam nusidėjėliui. Pakenka prisiminti nukryžiuotojo Kristaus žodžius, kuriais Jis prašė atleidimo savo kankintojams: „Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką darą“ (Lk 23,34).

Visada atsiminkime, kad Viešpats mums nori labai daug duoti, iš Jo visada galima sulaukti neįtikėtinų stebuklų. Antai ir šios dienos Evangelijoje girdėjome apie nesėkmingą žvejybą naktį, kai Jėzus liepė Petriui dar kartą užmesti tinklus valksmui. Kiekvienas žvejys žino, kad naktį žuvis geriau kimba ir beprasmiška dieną mesti tinklus toje pačioje vietoje po nesėkmingos nakties. Tačiau Petras jautė ir tikėjo Kristaus galia, todėl pakluso Jo valiai ir patyrė tikrą stebuklą – užgriebė didelę daugybę žuvų, kad net tinklai pradėjo trūkinėti“ (Lk 5,6).

Tad visus kviečiu nuoširdžia malda kreiptis į Viešpatį, kad sustiprintų mūsų tikėjimą tuo, jog visų pradžių pradžia yra iš Dievo ir viskas yra Jo valioje. Prašykime Šventosios Dvasios, kad padėtų būti atviriems Dievo užmojams mūsų gyvenime, kad padėtų nugalėti polinkį remtis vien savo išmintimi, kuri trukdo Dievo veikimui mūsų širdyse. Tegu Dievo valia apvainikuoja visus jūsų darbus ir Jo malonių gausa bei meilė tegul neapleidžia jus per visus šiuos mokslo metus. Amen.

Andrius Navickas, Bernardinai.lt

Kauno arkivyskupo puolimo priežastis – baimė, jog šis pernelgų autoritetingas

Kažko panašaus vertėjo laukti. Taktika išbandyta jau ne kartą. Kai tik Lietuvos Katalikų Bažnyčios hierarchai aktyviau viešai išsako poziciją, kuri prieštarauja kurios nors verslo grupės norui pasipinigauti, „laisvoji“ (kiek suprantu, pirmiausia nuo tiesos paieškų ir vertybių) žiniasklaida duoda atkirtį. Jo esmė – visomis įmanomomis priemonėmis stengtis sumenkinti Bažnyčios autoritetą.

Vadovaujamosi taisykle, jei negali pateikti įtikinamus kontrargumentus, apdrabstyk purvais tą, kuris reiškia nepatinančią nuomonę. Purvo turinys ne tiek svarbu, svarbiausia, jog jis kuriam laikui nutildytų oponentą, gal esą tokios „purvo vonios“ privers kitą kartą patylėti.

Ne kartą ir ne du, kai tik Kauno arkivyskupas Sigitas Tamkevičius pažerdavo kritikos kuriam nors politiniam ar verslo

projektui, „Lietuvos ryto“ pirmajame puslapyje pasirodydavo spalvinga publikacija, kurioje buvo bandoma sukompromituoti arkivyskupą. Prie pastarojo purvas nelabai lipo, tad buvo bandoma išlieti jo kuo daugiau.

Tad logiška, kad tvirta Kauno arkivyskupo pozicija alkoholio reklamos

Nukelta į 2 p.

Atkelta iš 1 p.

draudimo atžvilgiu ar aktyvumas, siekiant įtraukti gyvybės apsaugos saugiklius į Pagalbinio įstatymo projektą, sunervino įtakingas verslo grupes, kurios nemėgsta pralaimėti. Galima buvo tik spėlioti, kaip ir kokius argumentus pasitelkiant bus puolamas Kauno arkivyskupas, tačiau tik visiškai naivuolis, sugebantis įžvelgti esą didėjantį „Lietuvos ryto“ prielankumą religijai, galėjo manyti, kad ataka neprasidės ar apsiribos nedideliais kritiniais išpuoliais, kurių per pastaruosius mėnesius „Lietuvos ryto“ puslapiuose netrūko.

Liepos 30 dieną „Lietuvos rytas“ metė į kovą sunkiąją artileriją: ponį Lavastę ir grupelę Kauno arkivyskupu nepatenkintų kunigų. Pirmajame puslapyje, kaip pagrindinė, paskelbta publikacija skelbė, jog po Bažnyčios pamatais tiks intrigu bombos. Publikacijos pradžia žadėjo sensaciją – esą ilgai nuo pasaulietinės visuomenės slėptus faktus apie „kraupią Kauno arkivyskupo veiklą.“ Kaip jau Lietuvoje įprasta, tikros sensacijos taip ir neišvydome, vietoj jos pamatėme publikaciją, kurios autorei labai norisi kuo skaudžiau įspirti Kauno arkivyskupui.

Nėra paprasta analizuoti ilgos publikacijos tekstą, nes nelabai aišku, kur auten-

tiški ponios Lavastės kalbintų kunigų žodžiai, kur jos pačios kūryba. Tuo labiau, kad, nors publikacija pateikiama kaip interviu, visiškai nėra aišku, kurioje vietoje ir kuris arkivyskupu nepatenkintas kunigas atsako į klausimus. Pavyzdžiui, Lavaste kunigams priskiria tokią tezę: „Mes gyvename išlaisvėjusioje demokratinėje visuomenėje, tad autoritarinis Bažnyčios valdymas – nepateisinamas.“ Man asmeniškai sunku įsivaizduoti, kad tokią frazę galėjo pasakyti kunigas Oskaras Volskis, kuris pristatomas kaip vienas iš Kauno arkivyskupu nusivylusių kunigų. Šis kunigas garsėja kritišku požiūriu į Vatikano II Susirinkimą ir tai, kad šis esą permelyg pasaulietinio Bažnyčią. Vargu ar tokia pozicija gali būti suderinama su reikalavimu demokratizuoti Bažnyčios valdymą?

Esminiu priekaištu arkivyskupui yra tai, kad Romos Rotoje nagrinėjami kelių kunigų skundai prieš jį. Vienas iš jų – kunigo Petro Smilgio, kuris, pasak „Lietuvos ryto“, neįtikėjo dėl savo didžio išsimokslinimo. Kiek suprantu, dabartinis Teologijos fakulteto dekanas Benas Ulevičius žurnalistas paskelbiamas nemokša, kuris pavertė fakultetą „mokslo duobe“. Kiekvienam, kuriam teko bent trumpai bendrauti su B. Ulevičiumi ar skaityti jo publikacijas, toks kaltinimas atrodo absoliutus

absurdas. Kaip ir kaltinimas, jog arkivyskupui Sigitui Tamkevičiui tenka kaltė, jog Kauno arkivyskupijoje mažėja pašaukimų. Tokį kaltinimą būtų galima rimtai analizuoti, jei pašaukimų krizė nebūtų vienas iš svarbiausių išsūkių Bažnyčiai visoje Europoje. Jei tuštėtų tik Kauno, bent ne Vilniaus ar Telšių seminarijos.

Kita vertus, kam rūpintis faktų tikslumu, jei publikacijos tikslas tikrai ne tiesos ieškoti, bet pabandyti suduoti dar vieną smūgį S. Tamkevičiui? Jei poniai Lavastei bent kiek būtų rūpėjusi tiesa, jis būtų pabandžiusi įsigilinti į situaciją, išklausi ir kitus žmones, kitokias interpretacijas. Pavyzdžiui, pasidomėjusi, kodėl kartą O. Volskis širsta ant arkivyskupo, kodėl taip nešlovingai pastaraisiais metais pakrypo kunigo R. Ramašausko karjera ir t.t. Kai rūpi ne tiesa, bet, kas galėtų paneigti, įvykdyti pelningą užsakymą, žurnalistika pasitraukia į šalį ir publikacija virsta purvo pliūpsniu.

Ką gi, jei puola, tai bijo. Gaila, kad bijo. Apmadau, kad manipuliuoja. „Grupės nusivylusių kunigų“ ir „Lietuvos ryto“ bendradarbiavimas tikrai neatskleidė jokių intrigų po Bažnyčios pamatais, tik dar kartą įtikino, jog yra daug norinčių, kad šie pamatai susvyruotų. Tačiau, dėkui Dievui, tai ne žmonių galioje.

Arkivyskupas Sigitas Tamkevičius: „Tai netiesa“

„Bažnyčios žinių“ redakcija pateikė Kauno arkivyskupui metropolitui Sigitui Tamkevičiui ir Kauno arkivyskupijos kurijos kancleriui mons. Adolfui Grušui kelių klausimų, susijusių su publikacija dienraštyje „Lietuvos rytas“ (2011 07 30).

***

Į „Bažnyčios žinių“ klausimus atsako Kauno arkivyskupijos kurijos kancleris mons. Adolfas Grušas:

Kokios bylos, susijusios su Kauno arkivyskupija, šiuo metu yra vedamos Romos Rotoje?

Šiuo metu Romos Rotoje yra priimta ir svarstoma tik kun. Petro Smilgio byla.

Kokia yra kun. P. Smilgio bylos eiga? Ar galima šiuo metu ką nors pakomentuoti?

Kun. P. Smilgys buvo atleistas iš Katalikų teologijos fakulteto dekanato pareigų ir šį sprendimą patvirtino Katalikiškojo auklėjimo kongregacija. Po to kun. P. Smilgys kreipėsi į Romos Rotos tribunolą, siekdamas kompensacijos, jei būtų nustatyta, kad Kauno arkivyskupas S. Tamkevičius neteisėtai pažeidė jo gerą vardą. Sprendimas šioje byloje dar nėra priimtas.

Kodėl buvo suspenduotas kun. Romualdas Ramašauskas? Kokia šiuo metu yra jo padėtis bažnytinės teisės požiūriu?

Į Kauno arkivyskupą kreipėsi vienas asmuo, kaltindamas kun. R. Ramašauską padariusi nusikaltimą. Tuomet arkivyskupo pavedimu buvo atliktas tyrimas ir, remiantis Šventojo Sosto nurodymais, bylos medžiaga persiūsta į Tikėjimo mokymo kongregaciją, kurios kompetencijai priklauso daryti galutinį sprendimą tokioje byloje. Iki tol kun. R. Ramašaus-

kas yra suspenduotas minėtos kongregacijos nurodymu, nustačius su kunigo šventimais nesuderinamą elgesį praeityje.

Kas žinoma apie kratą kun. Alfonso Buloto namuose?

Arkivyskupas S. Tamkevičius kreipėsi į Kauno apygardos prokuratūrą, prašydamas įstatymų numatyta tvarka ištirti, kas internete rašė jį šmeižiančius komentarus po žiniasklaidoje paskelbto straipsnio. Teisėtarkos organai darė tyrimą ir nustatė kompiuterių, kuriais buvo rašyti minėti komentarai, identifikacinius numerius (IP). Pagal šiuos duomenis prokuratūros darbuotojai darė kratą tų kompiuterių registracijos vietoje, o viena iš jų buvo pas kun. A. Bulotą namuose. Toliau įstatymų nustatyta tvarka ieškovas galėjo kreiptis į teismą. Kadangi arkivyskupas į teismą nesikreipė, byla prieš kun. A. Bulotą buvo nutraukta.

Ar Gintauto Tamkevičiaus pareigos Kauno arkivyskupijoje prieštarauja Kanonų teisės kodekso nuostatomis?

Pagal Kanonų teisės kodeksą (žr. kan. 492 § 3) ekonominiais klausimais vyskupu ordinariui patariamasis ekonominės tarybos nariai negali būti to ordinaro giminaičiai iki ketvirtos kartos. G. Tamkevičius nepriklauso šiai tarybai, bet yra viešosios įstaigos „Kauno arkivyskupijos Ekonomo tarnyba“ darbuotojas, vykdamas jam pavestas užduotis, o minėtai įstaigai vadovauja arkivyskupijos ekonomas kun. Vytenis Vaškėlis.

Ar mons. Vytautas Grigaravičius buvo areštuotas už netinkamus santykius su jaunu zakristijonu?

Mons. V. Grigaravičius niekuomet už

jokius nusikaltimus nebuvo areštuotas.

Ar kun. Tomas Karklys kada nors gyveno arkivyskupo bute?

Kun. T. Karklys niekuomet negyveno arkivyskupo bute. Arkivyskupas gyvena Kauno arkivyskupijos kurijos dideliame pastate, kuriame dirba daug žmonių ir yra įrengti keli butai. Straipsnyje aprašomu metu Kauno kurijos pastate, be arkivyskupo, dar gyveno vyskupas emeritas, tuomet kurijos kanclerio pareigas ejęs kun. T. Karklys ir trys seserys vienuolės.

Kokia yra Kanonų teisės kodekso išleidimo lietuvių kalba stadija?

Katalikų Bažnyčios Kanonų teisės kodeksas (KTK) yra išverstas į lietuvių kalbą jau senokai ir šiuo vertimu, nors ir neoficialiu, naudojasi kunigai ir pasauliečiai, studijuojantieji kanonų teisę. Lietuvos Vyskupų Konferencijos sudaryta komisija koregavo vertimą, suderino visus juridinius terminus, atsižvelgdama taip pat į LR teisės aktų sąvokas. Galima tikėtis, kad lietuviškas Kodekso leidimas greitai laiku pasirodys.

Verta atkreipti dėmesį, jog oficialusis KTK tekstas yra lotyniškas, o bet kokie vertimai į kitas kalbas skirti pagelbėti to krašto kunigams ir tikintiesiems. Šie vertimai nėra oficialusis Kodekso tekstas.

Kokias pasekmes numato Kanonų teisės kodeksas kunigui, viešai šmeižiančiam vyskupą?

Viešai skatinantiems pavaldinių priešiskumą Apaštalių Sostui ar vietos ordinarui, pasinaudojant bažnytine galia ar tarnystėje, arba raginantiesiems savo pavaldinius nepaklusti jiems Kanonų teisė numato interdiktą bausmę ar kitas teisingas baus-

mes (kan. 1373). Bet kuriuo atveju, jei yra pavojus padaryti nusikaltimą ar smarkiai drumsčiama nustatyta tvarka, ordinaras turi teisę įspėti bet kurį jo jurisdikcijoje esantį asmenį (kan. 1339). Šis įspėjimas atei-tyje gali būti pagrindas taikyti griežtesnes bauses.

***

Į „Bažnyčios žinių“ klausimus atsa-ko Kauno arkivyskupas metropolitas Si-gitas Tamkevičius:

Ar išlaikoma vienybė su Apaštalų Sostu ir ar laikomasi visų Šventojo Tėvo nurodymų (įskaitant ir dėl liturgijos eks-traordinarinės formos)?

Lietuvos vyskupas su Apaštalų Sostu yra visiškoje vienybėje ir laikosi visų Šventojo Tėvo nurodymų. Katalikų Baž-nyčia Lietuvoje gali tik dėkoti Dievui, kad net sovietmečiu, kai teko patirti didelę sprespaudą, vyskupas ir vyskupijų valdy-tojai išlaikė nepažeistą ištikimybę Apaš-talų Sostui.

Kai kas bando kaltinti Lietuvos vys-kupus, kad jie nepritaria ekstraordinari-nei liturgijos formai. Tai netiesa. Vysku-pai nepritaria tik tiems, kurie menkina ordinarinę liturgiją ir dirbtinai eskaluoja liturgijos ekstraordinarinės formos vir-šenybę, tikėdamiesi, kad ji padės išspręsti visus Bažnyčioje pasitaikančius dabar-ties sunkumus. Lietuvos vyskupas yra at-viri, įgyvendindami Šventojo Tėvo Mo-tu proprio Summorum Pontificum gaires, tačiau sykiu atvirumo bei geranoriškumo laukia ir iš ekstraordinarinės liturgi-jos brangintojų.

Ar egzistuoja arkivyskupo proteguo-jamų kunigų klanas Kauno arkivysku-pijoje?

Toks tvirtinimas yra šmeižikiškas. Pa-našios apkalbos paprastai kyla iš žmonių,

nepatenkintų užimamomis pareigomis ir manančių, kad jie vertesni už kitus. Ordinaras privalo siųsti jo diecezijai priklausančius kunigus ir visas savo vyskupijos parapijas bei įvairioms kitoms sielovados tarnystėms. Tiesa, vyskupas ne visada gali į kiekvieną pareigybę paskirti idealiai tinkantį kunigą. Tačiau kiekvienas jų tin-kamumą pareigoms pirmiausia paliudija savo darbu vyskupijos bendruomenėje. Apskritai, jei tarp dvasininkų atsirastų už-daros grupuotės ar klanai, tai būtų apgai-lėtinas ir labai žalingas reiškinys visai bendruomenei. Rūpintis bažnytine vieny-be yra visų – pirmiausia vyskupų, taip pat visų dvasininkų, o sykiu ir visų tikinčių-jų pasauliečių reikalas.

Kodėl kun. Oskaras Petras Volskis bu-vo atleistas iš „Marijos radijo“ progra-mų direktoriaus pareigų?

„Marijos radijas“ nėra tiesiogiai pa-valdus Kauno arkivyskupui, o tvarkosi pa-gal savo įstatus – Pasaulinės „Marijos ra-dijo“ šeimos nuostatus ir viešųjų įstaigų veikimą reglamentuojančius LR įstaty-mus. Pagal šio radijo nuostatus vietos vys-kupas skiria kunigą programų direktoriaus pareigoms, jo atsakomybę ne vadovauti „Marijos radijui“, bet rūpintis programų turiniu. Negalima nutyliėti kun. O. P. Volskio uolių pastangų ir didelio darbo sėk-mingai pradedant „Marijos radijo“ veiks-lą Lietuvoje. Tačiau, kai „Marijos ra-dijuje“ atsirado nesutarimų tarp progra-mų direktoriaus ir vadovybės, atsizvelg-damas į Pasaulinės „Marijos radijo“ šei-mos vadovybės prašymą, paskyriau kitą programų direktorių.

Ar kun. Rolandas Kaušas buvo atėjęs pasitarti dėl savo padėties ir ar jam buvo siūlyta daryti abortą?

Kun. R. Kaušas savarankiškai apsi-

sprendė palikti kunigystę ir dėl jokių abor-tų su manimi nekalbėjo. Mano pozicija gyvybės klausimu vienareikšmiška: jos negalima aukoti dėl jokių priežasčių.

Kaip vertinate Katalikų teologijos fa-kulteto mokslinį lygį?

Katalikų teologijos fakulteto veiklą prižiūri Katalikiškojo auklėjimo kongre-gacija, neturinti esminių priekaištų fakul-tetui, ir jos vertinimai yra pakankamai geri. Be jokios abejonės, mūsų fakultetas negalėjo pasiekti tokio lygio kaip geriau-si Katalikų Bažnyčios universitetai, nes esame atėję iš didelės sprespaudos ir Te-ologijos fakultetą prikėlėme iš pelenų. Da-bar jame darbuojasi kunigai ir pasauliečiai, turintys mokslinius ir pedagoginius laips-nius, daugelis jų studijas yra baigę Romos ar kituose užsienio universitetuose.

Kokie susitikimai vyksta su politinių partijų atstovais prieš rinkimus?

Lietuvos vyskupas laikosi aiškios po-zicijos nesitapatinti su jokia konkrečia po-litine partija, ir tai visuotinai žinoma. Ta-čiau ši nuostata nedraudžia bet kurios partijos nariui aplankyti bet kurį vysku-pą ar kunigą ir pristatyti savo programą. Kadangi paprastai prieš rinkimus kurijo-je nori apsilankyti įvairių politinių jėgų atstovai, prieš pastaruosius rinkimus į LR Seimą visų kandidatavusių partijų atsto-vus pakvietėme viešai pristatyti savo pro-gramas bei atsakyti į rinkėjams katalikams rūpimus klausimus. Būdamas vyskupas ir Lietuvos Respublikos pilietis, siekiu aktyviai dalyvauti svarstant visuomenei ak-tualius klausimus, ypač susijusius su be-sąlygine pagarba žmogaus gyvybei ir orumui. Todėl politikams stengiuosi nuolat priminti jų išipareigojimus rinkėjams.

„Bažnyčios žinios“, 2011 Nr. 14
(rugpjūtis), www.katalikai.lt

Dievo Gailestingumo metai

Adelija

Gailestingumo perteikėjas – kunigas

Labiausiai stulbina tai, kad Dievas, no-rėdamas perteikti savo gailestingumą per atleidimą, panoro pasinaudoti ne angelais, bet būtybe iš kūno ir kraujo, tokiu pačiu nusidėjėliu kaip ir mes (o gal ir dar dides-niu) – kunigu. Tik tas, kuris pasijuto Tė-vo apkabintas ir Jo švelnumo apglėbtas, galės kitiems perduoti tą pačią šilumą, kai jis, atleidimo gavėjas, taps jo teikėju.

Kunigas negali būti Gailestingumo

tarnu pirma netapęs Gailestingumo vai-ku. Nedvejokime kreiptis į kunigą, kad jis mums suteiktų Dievo Gailestingumą: toks jo darbas, tam jis pakviestas – tai jo pašaukimas, jo laimė. Šv. Jonas Auk-saburnis sako, kad „kunigas leidžia palytėti Dievą“. Taip Dievas leidžia prisiliesti prie Jo tėviško švelnumo, prisiliesti prie Jo širdies. Per kunigą pats Dievas mus mal-dauja: „Leiskis sutaikinamas su Dievu“.

Tai išties kažkas nepaprasta!

Kunigas visada stovi dviejų meilių kryžkelėje, kur susikerta nužengiantis Dievo Gailestingumas ir kylanti nusidė-jėlio atgaila. Kunigo širdies dūžiais Vieš-pats išgydo tas gelmes, kurių nepasiekia žodžiai. Nėra didesnio džiaugsmo, kaip išgirsti žodžius: „Aš tau atleidžiu“. Nėra didesnės laimės, kaip pasijusti paimtam už rankos ir atvestam prie Rojaus vartų.

Siūlome perskaityti

YOUCAT

Vertėjas: Teresėlė Danguolė Šniūrevičienė
Leidimo metai: 2011
Leidykla: Katalikų Pasaulio Leidiniai
Apimtis – 300 p.

Jaunimo Katekizmas

Kai po Vatikano II Susirinkimo (1962–1965) pasikeitė kultūrinė situacija, daugelis žmonių nebeži-nojo, ką gi krikščionys iš tikrųjų tiki, ko Bažnyčia moko, ar apskritai gali ko pamokyti, ir kaip visa tai įsiterpia į visiškai pasikeitusią kultūrą. Gal krikščio-nybė atgyveno? Argi protingas žmogus gali šiandien tikėti? Tokių klausimų kėlė net ir geri krikščionys.

Kad būtų atsakyta į šiuos ir daugelį kitų iškilusių klausimų pal. popiežius Jonas Paulius II pakvietė vyskupus iš viso pasaulio aktualiai ir naujoviškai parašyti Katalikų Bažnyčios Katekizmą. Ir šis planas pavyko. Nuo tada, kai įvairiose šalyse Pasaulio jauni-mo dienose pradėjo susitikinėti jaunimas, kilo mintis Katekizmą „išversti“ į jaunimo kalbą. Taip gimė Youcat.

Knygoje jaunimui suprantama kalba išdėstyta katalikų tikėji-mo visuma, remiantis Katalikų Bažnyčios Katekizmu, tačiau nesi-stengiant išsamiai perteikti jo teksto. Knyga parengta klausimų ir atsakymų forma. Jaunimo Katekizmo teksto parašėse gausu įvai-rių papildymų: paveikslėlių, apibrėžimų, šventųjų ir tikėjimo mo-kytojų, taip pat netikintųjų rašytojų minčių. Pabaigoje esanti ro-dyklė padės lengvai rasti atsakymą į konkretų klausimą.

**Knygą galite įsigyti Šv. Kazimiero knygyne
Vilniaus g.3, Kaunas**

Parapijos gyvenimo atspindžiai

Rosita Urbanavičiūtė, socialinė darbuotoja

Žaliakalnio dienos centro vaikai šiomet stovyklavo prie jūros

Liepos 25-30 dienomis Klaipėdos rajone, Karklėje, vyko Žaliakalnio vaikų dienos centro poilsio stovykla „O MES – VAIKAI!“. Vaikai ir stovyklos vadovai gyveno „SOS vaikų“ kaimo stovyklavietėje šalia jūros. Šią stovyklą finansavo JAV veikianti organizacija „Lietuvių katalikų religinė šalpa“.

Nors orai ir nelepino, o saulė šildė vos keletą dienų, vaikams neteko nuobodžiauti. Stovyklautojams kasdien buvo suplanuotas įdomus ir prasmingas užimtumas, kuris skatino vaikų kūrybingumą, fizinį aktyvumą, lavino bendravimo įgūdžius. Stovyklos metu buvo siekiama plačiau supažindinti su žmogaus amžiaus tarpsniais, todėl kiekviena diena turėjo savo temą, pagal kurią vaikams vyko pamokėlės kūdikystės, vaikystės, paauglystės ir brandos temomis. Jų metu vaikai mokėsi suprasti mažesnę ir silpnesnę,

aiškinosi, kaip, būdamas vaikas, gali melstis ir daryti gera kitiems, kaip ir kur gali atrasti savo kelią ir tikrąją tiesą apie save ir kitus, buvo skatinami sekti geru pavyzdžiu, mylėti Dievą ir artimą.

Visos stovyklos metu netrūko ir pramogų: maudėmės jūroje, dalyvavome smėlio pilių konkurse, vandens estafetėse, sporto varžybose, o lietingomis dienomis rengėme viktorinas, žaidėme „Šaradas“ ir stalo žaidimus. Vieni iš linksmesnių konkursų buvo „Lobio ieškojimas“ ir „Beždžioniukų vakaras“, kuriam vaikai ruošėsi grupelėmis ir mėgdžiojo žinomų Lietuvos atlikėjų ir grupių pasirodymus.

Visi nameliai, kuriuose gyvenome, turėjo ne tik savo vadovus, bet ir kapitonus, kuriuos išsirinko patys vaikai. Taip pat sugalvojo savo komandai šūkį ir iškėlė prie namelio komandos

vėliavą, kurią patys pasigamino. Vaikai buvo skatinami gerai elgtis ir padėti kitiems, nes kas vakarą namelio vadovas išrinkdavo ir visų akivaizdoje paskelbdavo „Dienos vaiką“.

Nors diena stovykloje prasidėdavo anksti, vaikai noriai keldavosi aštuntą valandą ryto ir nusiprausę entuziastingai dalyvaudavo mankštoje ir bendroje maldoje. Labai džiaugėmės kasdien turėdami galimybę dalyvauti šv. Mišiose, kurias aukodavo pranciškonas kunigas A. Grabnickas OFM, atvykdamas iš Kretingos. Vaikai kasdien ruošdavosi šv. Mišioms, repetuodavo giesmes, jų metu patarnavo kunigui.

Stovyklai artėjant į pabaigą, laiką leidome prie laužo, žaidėme žaidimus, giedojome ir dalijomės gražiausiomis akimirkomis ir patirtais nuotykiams. Paskutinį vakarą turėjome išpūdinę renginį, kuris vadinosi „Ateities šventinis vakaras“, kuriame vaikai vaidino save po dešimties metų. Jie turėjo ne tik pristatyti ir suvaidinti savo profesiją, bet ir pasvajoti bei papasakoti, kaip jie įsivaizduoja savo gyvenimą. Šiam vakarui visi dalyviai labai ruošėsi ir stengėsi pasirodyti kuo geriau, nes geriausieji buvo apdovanojami. Šį šventinį atsisveikinimo vakarą vainikavo nuostabus reginys – degančių žibintų paleidimas į dangų. Visos komandos kartu su savo vadovais į dangų su žibintais paleido savo svajones ir viltis, gyvenančias jų širdelėse.

Išvažiavimo dienos rytą bendroje maldoje padėkojome visiems geradariams, kurių dėka gavome progą įdomiai praleisti šias atostogų dienas. Pasikeitėme dovanėlėmis su savo slaptaisiais „angelais“, kurie mus kasdien globojo, pagerbėme vadovus. Atsisveikinę su jūra ir su sutiktais naujais draugais, pilni gerų emocijų ir patirtų nuotykių išvykome namo, tikėdamiesi dar ne kartą aplankyti šį nuostabų Lietuvos kampelį.

J. Liaugaudienė, Sumos choro seniūnė

*Sumos choristų viešnagė**Pagėgiuose*

Rugpjūčio 14 d. Pagėgių Šv. Kryžiaus parapijos klebono kun. Vytauto Gedvainio kvietimu Kauno Kristaus Prisikėlimo bažnyčios choristai lankėsi šv. Roko atlaidoose Pagėgiuose. Kartu vyko „Marijos radijo“ programų direktorius kun. teol. dr. Kęstutis Kėvalas.

Šv. Mišiose dalyvavo Pagėgių bendruomenė, savivaldybės nariai. Šv. Mišioms vadovavo kun. teol. dr. K. Kėvalas, giedojo mūsų parapijos choras. Prieš šv. Mišias choro vadovė Danguolė Beinarytė pamalonino susirinkusius gražiomis sakralinėmis giesmėmis. Po šv. Mišių šventoriuje vyko koncertas.

Su gera nuotaika grįžome namo. Atsakovajam vizitui Šv. Kryžiaus bažnyčios choristų kartu su klebonu lauksime rugsėjo mėnesį per Švč. M. Marijos Gimimo atlaidus, kurie vyksta mūsų parapijoje. Graži tradicija, prasidėjusi prieš keletą metų, tęsiasi. Dėkojame klebonui kun. V. Gedvainiui ir pagėgiškiams už gražų priėmimą.

Laikraščio redakcijai rašyti parapijos raštinės adresu: Laikraščiai „Prisikėlimas“, Žemaičių 31 b, Kaunas. Tel. (8-37) 229222

El. paštas : prisikelimas@kaunas.lcn.lt, internetinis adresas: www.prisikelimas.lt. Tiražas 1000 egz.

Vyr. redaktorius parapijos klebonas, dekanas monsinjoras Vytautas Grigaravičius; redakcijos nariai: Gediminas Žukas, Aldona Narušienė, Birutė Vasylienė, Rima Lipšienė, Adolfa Daukšienė, Dalė Starkutė.

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos pastoracinės tarybos laikraštis